

---

---

---

---

**Grigorij Grabovoj Petrovics**

**Regenerációs módszerek. Az önregeneráció  
alapelvei a lehetséges globális katasztrófa  
elhárításán és a harmonikus fejlődés  
fenntartásán, mint célokon keresztül**

Szerzői szeminárium, amelyet Grigorij Petrovics Grabovoj  
2002. március 21-i napon tartott meg



**Grigorij Petrovics Grabovoj**

**Regenerációs módszerek. Az  
önregeneráció alapelvei a  
lehetséges globális katasztrófa  
elhárításán és a harmonikus  
fejlődés fenntartásán, mint  
célokon keresztül**

Szerzői szeminárium, amelyet Grigorij Petrovics  
Grabovoj 2002. március 21 -i napon tartott meg

Grabovoj G.P.

Regenerációs módszerek. Az önregeneráció alapelvei a lehetséges globális katasztrófa elhárításán és a harmonikus fejlődés fenntartásán, mint célokon keresztül. Serbia: Grigorii Grabovoi PR KONSALTING TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT., – 2016. – 15 p.

Minden jog fenntartva. A könyv egyetlen része sem másolható, semmilyen formában, a szerzői jogok tulajdonosának írásos engedélye nélkül.

GRIGORI GRABOVOI®

© Грабовой Г.П.,2002

© Grabovoj G.P.,2002

© G.P. Grabovoj., Magya  
fordítás, 2015

ISBN

## 2002. március 21.

Kérem, helyezkedjenek el kényelmesen. Igyekszem rövidre fogni a bevezető szöveget. A többit áttesszük az esti foglalkozásra, ami tíz és tizenegy óra között lesz. Három napon keresztül telepatikus szinten folytatjuk a munkát, vagyis a mai ülés anyagát. Lehetőség szerint maradjunk tehát annyiban, hogy mindazt, ami itt le van írva, később én magam, már egyedül, feldolgozom. Más szavakkal, a lényeg: konkrétan azokkal kapcsolatban teszem meg a szükséges teendőket, amik itt szerepelnek a beadványokban. Egyezzünk meg tehát abban, hogy a mai anyagot – vagyis a regeneráló eljárásokról szóló mai tananyagot – úgy adom elő, hogy valamelyes mértékben mégis csak, már ma, bemutatom a regeneráló módszereket. Olyan módszerek alapelveit mondom el, melyek esetében a regenerálás bizonyos célokon keresztül valósul meg – ezek a lehetséges világszintű katasztrófa elhárítása és a harmonikus fejlődés fenntartása. Magát a gyakorlati anyagot pedig, hogy a mai ülést a lehető legrövidebbre fogjuk, áttesszük az önálló foglalkozásokra, melyek este tíz és tizenegy között lesznek. Akkor majd a lehetőség szerint minél aktívabban – mindamellet nem feltétlenül szükséges különleges körülmények közepette –, tehát minél aktívabban emlékezniük kell majd arra, amit most előadok önöknek. Egyszerűen arra kell törekedniük, hogy végrehajtsák a feladatokat. Először is, a saját személyes feladataikat. Másodsor, azoknak a feladatait, akik most itt jelen vannak, tehát akik beadványt írtak. Végül pedig, tulajdonképpen, a makrofeladatokat, a makroszintű szabályozást érintő

feladatokat – ismét csak, például, a nyugodt, mondjuk úgy, módszeres fejlődés globális feladatait.

A mai találkozónk módszertanilag úgy néz ki, hogy az információ formáján keresztül mutatom be a munka alapelveit. Ezek az alapelvek pedig – nos, a mai ülést nagyrészt a jelen idejű gyakorlati tevékenység stratégiai és taktikai elemeinek szenteljük. Ezért azt javaslom, hogy a gondolkodás és a távoli vezérlés szintjén a feladatokat rögtön a javaslataim szerint végezzék. Törekedjenek arra, hogy a mai technológia alkalmazásának szintjén hozott megoldásuk, mégpedig irányító megoldásuk, elsősorban célzottan az itt leírt beadványokra irányuljon. Ez lesz tehát a munka első szintje. A második, mint említettem, a megoldás, úgy az egyéni, mint az általános célokra vonatkozóan, az önök konkrét feladatainak megfelelően. A harmadik pedig – a makroszabályozás.

A ma ismertető technológia lényege: az önregeneráció kellőképpen helyezethez igazított változatában, az információ formájának meghatározásához gyakorlatilag mintegy fel kell idézniük azt a helyzetet, mely jellemző volt, mondjuk, a születés előtti időszakban. Tehát amikor az ember még csak fejlődik, például a születés előtti időszakban, akkor az érzékelés az információ szintjén meghatározott formák képében jelentkezik. Vissza kell térniük, úgymond, abba az időszakba, a születés előtti időszakba, és az érzékelés formája alapján meghatározni az elsődleges irányító rendszert: amikor az ember behatárolt térben tartózkodik, és képes szabályozni, például, fejlődése belső és külső tényezőit. A biológiai időszak eredeti forrásaiból kiindulva, az ilyesmi jellegű irányítás lényege az, hogy a személy

körül egy külső szféra határolódik el. Ráadásul ez a szféra nem zárt – fölötte található a Teremtőtől jövő végtelen folyam, mely a szférára árad; a szféra belsejében pedig, mintegy a szféra belső kivetülésén, zajlik a feladatok szabályozása.

A módszer első szintje: gondolatban meg kell teremteniük maguk körül egy szférát, az elsődleges fejlődés szféráját. Ez az az említett szféra, mely a születés előtti időszakban keletkezik, amikor fizikai helyváltoztatás nélkül irányítják a magzaton túl zajló folyamatokat. Ekkor bizonyos formákat határoznak meg. A forma megállapítása először is úgy jelentkezik, mint az önök vágya az irányításra. Így megjelenik az elv is: valamilyen módon információhoz jutnak, hogy irányíthassanak általa. Az információ megszerzése – a születés előtti időszakban létező fizikai anyag határterülete.

Nagyon egyszerű elvek vonatkoznak erre. Az információ fizikai felosztása bejövő információra és az irányítás információjára – ez az a biológiai burok, melyben a magzat fejlődik. Vegyük például a méh falát! Amint elkezdjük elemezni, hogyan érzékeli a magzat az információt, a méhfal valójában sokféle szférára oszlik, melyek sokféleképpen és meglehetősen mozgékonyan vesznek részt a magzat érzékelésében. Ez tehát egyfajta gömbcsuklós szerkezet, nagyon sok, mozgásban lévő gömbbel. A magzat feladata: kiválasztani a gömbök közül azt, melyre az adott pillanatban szüksége van. Ahhoz hasonlítható ez, mint amikor a meglehetősen statikus események közül válogatunk.

Az első lépés: javasolom, hogy mindenki válasszon ki egy-egy ilyen szférát mindegyik cédulához, amik itt vannak az asztalon – beadványok, vagy egyszerűen

szövegek. Így meglehetősen sok szférát kapnak, melyek mindegyike egy-egy konkrét cédulához kapcsolódik. Ez tehát az információ konkrét formája, cédulára, papírra írt bizonyos szintű beadvány, megoldandó probléma, vagy egyszerűen csak egy kívánság, nem feltétlenül probléma. Gondolatban válasszák ki és szilárdan rögzítsék mindegyik cédulát, és kezdjék kiválogatni azt, amelyikre éppen szükségük van. De amikor elkezdik kiválogatni, a szférájuk választásának közepén megjelenik az említett makroszabályozó szféra. Ez a szféra arról árulkodik, hogy az előre jelzett, vagy általánosabban szólva, előre jelezhető jövőben, és egyáltalán, bármikor – nem fenyeget potenciális globális katasztrófa. Figyeljék meg: feltétlenül hozzáteszem a „potenciális”, azaz lehetséges szót. Ez a legfényesebben világító szféra, mely a teremtő jellegű, módszeres, harmonikus fejlődést biztosítja. Ez tehát a legfényesebben világító szféra külső burka. A fény középpontja jelzi a potenciális globális katasztrófa elhárítását. Ez változik, a későbbiekben ez lehet a burok, a harmonikus fejlődés külső burkából pedig középpont lesz. Ezek tehát egymást kölcsönösen átszelő, átjáró rendszerek. Amikor a belsejében önök kivilágítják az ilyen egyetemes, harmonikus makroszintű fejlődés központi gondolatát, akkor a szférájukat irányító tartalommal töltik meg. A technológia nyelvén fogalmazva: amikor az összes szféra közül, intenzív megvilágítás segítségével, éppen a makroszabályozás szféráját választják ki, akkor egyszerűen csak gondolatban megrajzolják, kifejezik a saját kívánságukat.

És figyeljék meg: minél erősebben fejezik ki kívánságuk megvalósítását, minél erősebben teljesül

ezáltal a céljuk, annál hatékonyabban segítenek az összes többi szférának is. Egyszerűbben fogalmazva, az optikai elv meglehetősen egyszerű: a cselekvés szintjén – cselekedj Teremtődhöz hasonlatosan – az összes pozitív cselekedetet kiterjesztik az összes többi elemre is, főként azokra, melyek – mint például most, a mi esetünkben is – mértanilag a legközelebb helyezkednek el. Vagyis, miközben végrehajtja e cselekedetet, egyúttal átlép a második cselekvés szintjére (itt most a házi feladatra gondolok).

Valójában tehát önök a saját elsődleges makroszintű szabályozó szférájukkal foglalkoznak, de már személyesebb módon, saját feladatuknak megfelelően. Tehát a makroszabályozás szintje: ezt a szférát közelebb húzzák magukhoz, és már a magzat további fejlődésének szintjén dolgoznak. Például, amikor születik az ember, megjelenik előtte cselekedetei és mozgásai dinamikájának információja, azaz megjelenik a tér információja. Következésképpen, a második szint: az információ kiválasztása immár nem a tér rögzített rendszeréből, hanem, például, a dinamikusan mozgó térből.

Tehát a magzat, a már megszületett ember, helyet változtathat, s eközben az önök feladata – kiválasztani az irányító szférákat onnan, ahol épp tartózkodnak. Például, tegyük fel, egy asztal áll előttem – ekkor a makroszintű irányítás szféráját az asztal felületéről választom ki, amint ide nézek, látják? Kiválaszthatom az irányítást bárhol, nem feltétlenül csak a mellettem lévő fizikai térből. Kiválaszthatom a gondolkodás teréből is, vagy az érzékelés teréből, például, a tisztánlátás elemei által. Így tehát, az érzékelés teréből való kiválasztás – ez az irányító



tisztánlátás. Az éppen látható elem segítségével szerez irányítást, tehát e jelenségek kölcsönös kapcsolatban állnak egymással. Amikor kiválasztanak egy részt, ott, amit látnak, abból éppen a makroszintű megmentés, a makroszintű teremtő fejlődés szféráját választják ki. Változásában, dinamikájában tehát a makroteremtés szféráját választják.

Ezekkel, a mai foglalkozás anyagával kapcsolatban igyekezzenek szétválasztani a dolgokat. Az alapelv: létezik statikus, változatlan rendszer, és dinamikus, változó rendszer. Amikor a gyors érzékelés szintjén dolgoznak, ez hangként is meghatározható, például, egyszerűen hang alakú munkaként. Azaz: az információt, melyet most, például, szférák alakjában adtam meg önöknek, amint megjelennek az érzékelés rendszerében, hanggá alakítják át. A makroszintű szabályozás, például, erősebb hang, a személyes kérdések szabályozása pedig halkabb. Különbözhetnek tehát egyszerűen a hang erősségében. Megtehetjük azt is, hogy nem különítjük el a hangokat az erősségük szerint, sem pedig szerkezetük alapján, amit, például, kottával ábrázolhatnánk. Jelen esetben engem a hang erőssége, hangossága érdekel, például az, hogyan hallja az elrobogó vonat zaját, s miként észleli közben maga mellett, például, a csalogány trilláját. Ez érdekel tehát engem, s ez az átalakítás lesz a házi feladatuk témája. Este tíz és tizenegy között a mai anyaggal foglalkozom tovább, az összes feladattal, beadvánnyal, melyek előttem fekszenek; ez lesz tehát tíztől tizenegyig ma este, valamint holnap és holnapután is. Ezért hát, lehetőség szerint, már a szférák átalakításával is foglalkozzanak: a makroszintű irányítás szféráját erős hanggá alakítsák át, a személyes kérdéseket irányító

szférát pedig kevésbé erős, a makroszférához hasonlítva szinte jelentéktelen hanggá alakítsák. És igyekezzenek egyesíteni. A teendő igen egyszerű: egyesítsék a nagy hangnak megfelelő formát. A nagy hang azonban nem egyszerű, hiszen ez éppen a makroszintű szabályozás szférája. Ez tehát, úgymond, a szféra hanggá alakulása. De ez megint csak egy forma, csak ez egy szétszórtabb alak. És amint a nagy hang belsejében gondolati szinten megtalálják a saját beadványuk célját, vagy bármely más célt, meg is kapták az irányító hatást, tekintettel éppen a makroszintű szabályozás alapvető feladatára.

Nézzük a második szintet! Holnapra tehát a hanggal való munka lesz, a harmadik napon pedig igyekezzenek a színekkel dolgozni. Az átalakítás módja tehát az, hogy a makroszintű szabályozás szféráját, például, zöld színné változtatják. Tulajdonképpen kékké is alakíthatják, gyakorlatilag, fogalmazzunk úgy, válasszák a leginkább megnyugtató színek valamelyikét, ne sötétet, olyat, amelyik illik az egyéniségükhöz. Miközben átalakítják a makroszintű szabályozás szféráját valamilyen színné, a szint láthatják valóban színeként, ugyanis ez alkalmazkodik leginkább gondolkodásunk teréhez – mert akkor ott nem feltétlenül szükséges szigorúan meghatározott színelakot megadni. A gondolkodás terében a szint lehet a legkönnyebben érzékelni, csakúgy, mint, például, magának a gondolkodás terének a körvonalait. Hiszen mindannyian gondolkodunk, ám nem mindig mondjuk ki, amire gondolunk, például, egy adott tér határain belül. Ezért lehet a legdinamikusabban a színekkel dolgozni. A feladat voltaképpen nagyon egyszerű, de jelentős mértékben három másik feladat

ismétléséről van szó. Az első szint, a mai feladat: dolgozzanak, lehetőség szerint, az összes beadvánnyal, beleértve a sajátjukat is, és a makroszintű szabályozás szférájával; mondjuk, a foglalkozások harmadik napjával bezárólag, este tíztől tizenegyig. A foglalkozás tulajdonképpen nem kell, hogy pontosan egy óráig tartson – legyen annyi, amennyire szükségük van; amikor úgy érzik, hogy eleget tevékenykedtek, s elérték éppen a kívánt eredményt, legalábbis azt, amit ettől az órától vártak. Ezért, amikor a színekkel foglalkoznak, először a makroszintű szabályozás szféráját, vagyis az irányítás makroszféráját válasszák ki legerősebben, mondhatni, világítsák meg akaraterejükkel. Utána találják meg a szín árnyalatát, alszínét, a saját személyes feladatukat. Az irányítás szempontjából mindeközben a makroszintű szabályozás fényét egyféle lejtős síkként kell elképzelniük. Fogják a saját alszínüket is – tulajdonképpen csinálhatnak más szint is, csak olyan legyen az erőssége, melyről biztosan tudják, hogy megfelel a fő mozgatósi feladat végrehajtásához – és mozdítsák fölfelé a lejtős síkon, tehát akaraterejükkel gyakorlatilag nyújtsák meg. Ekkor nagyon pontosan meghatározható, hogy az alszín kitérítése, tehát az önök személyes feladata – ez, először is, Szellemi irányítás. Ekkor tehát meghatározható a Szellemi irányítás színfunkciója – miként dolgoznak a Szellemük szintjén. Megállapítható, hogy a felső pont – ez már az önök Szellemével való irányítás egyértelmű kifejeződése. Ekkor tehát nagyon pontosan meghatározhatjuk az olyan pozíciókat, mint a Lélek, a Tudat, a Szellem.

Elérkeztünk tehát a Tudat szintjéhez. Ez a támasztó felület, ez tartja a makroszintű irányítás lejtős

színsíkját. A legegyszerűbb elem: a makroszintű irányítást oly módon elképzelni – sőt, nem is elképzelni, hanem érzékelni –, mint a meglehetősen kemény, objektivizált, mondhatni, valóság elemét a kollektív Tudat rendszerében. Ezüstszínű lejtős síknak kell látni; mondjuk, harmincöt fokos szögben megdőlt síknak. E síkon mozogni kezd egy ugyancsak ezüst színű szakasz. Olyan kell legyen e mozgás, hogy a megvilágítás szinkronizációja ugyanolyan fajtájú lehessen. Vagyis bizonyos idő elteltével nem szabad különbséget észlelniük a makroszintű irányítás szférája, vagy, mondjuk, színe, és a saját személyes színük között. Amint ezt elérik, eljutottak a saját eseményeik irányításához.

Amiket most elmagyaráztam, azok az irányítás mértanilag nem túl erősen kötött módszerei. Viszont meglehetősen könnyen elsajátíthatók, s így széles körben elterjedtek. Voltaképpen, a lehetőségekhez mérten, gyakorolják minél többet. Az irányítás alapvető jele ugyanis az ember egyféle Szellemi állapota, melyben az ember pontosan tudja, pontosan biztosítja, ráadásul személy szerint önmagának, hogy a lehetséges globális katasztrófát elkerüljük, és biztos alapokra kerül a teremtő irányú, módszeres fejlődés. Annál erősebben fejeződik ez ki, minél többet gyakorolnak a saját személyes céljaikkal, minél több célt próbálnak elérni ilyen ideológiai rendezési részlet révén. Itt, többek között, nagyon fontos az, hogy leginkább ideológiával van dolgunk. Éppen *ez* – az ideológia, ideológia a saját Tudatunkon keresztül. Képesek vagyunk a makroszintű szabályozásra, vagyis elhárítjuk a lehetséges világszintű katasztrófát. Képesek vagyunk közvetlenül irányítani az eseményeket ezzel az

egyetemes céllal egyidejűleg, vagy eme egyetemes cél által (ez tulajdonképpen egy és ugyanaz). Képesek vagyunk minél sűrűbben megtenni ezt, a személyes feladatainkhoz képest, vagy a környezetünkben lévők eseményeinek irányításához képest – kinek-kinek, saját szempontjából, milyen irányításra van éppen szüksége leginkább. Ha sokat gyakorolják e munkát, megedződnek, tapasztalatokra tesznek szert. Olyan tapasztalatokra, melyek által Szellemük felkészültebb lesz a fő feladatra.

A makroszintű megmentés alapelveiről pedig a következők mondhatók el. Még akkor is, többek között, ha egy ilyen irányú technológiai vagy ideológiai előadást hallgatunk meg, képesnek kell lennünk biztosítani az alapcél feltételeit már az előrejelzés során is. Vagyis tulajdonképpen maga az elsajátításhoz szükséges időtartamot – mindig hosszúra kell szabni, a módszert hosszasan kell tanulmányozni. Legjobb úgy kitűzni a célt, hogy éppen a szükséges idő alatt sajátítsuk el tisztességesen az anyagot.

Tehát, egy példával megvilágítva: ha az önök előtt álló feladat, mondjuk, gyógyítás, valaki más, vagy saját maguk meggyógyítása, akkor a módszert annyi idő alatt kell elsajátítaniuk, amennyi időbe telik maga a gyógyítás. Ha esemény irányítása a feladat – ugyancsak, annyi idő alatt kell elsajátítaniuk a technológia finom részleteit, amennyi idő alatt meg kell valósítaniuk az eseményt. A módszerben ugyanis, például a makroszintű megmentés módszerében, gyakran kell alkalmazni az azonnali irányítás elvét.

És rögvest, ehhez kapcsolódva: önálló feladatként igyekezzenek foglalkozni az azonnali irányítás elvével is. Nem kell feltétlen olyan gyakran, mint, mondjuk,

egy tervszerű gyakorlati tanfolyam keretei között, de lehetőség szerint minél többet. Azon feladatok között kerítsenek sort erre, melyeknél úgy érzik, valóban fennáll az azonnali irányítás szükségessége. Mindig figyelmükben kell tartani ugyanis, hogy egy adott, konkrét valósággal dolgoznak. E valóság pedig olyan, hogy célszerűbb nem kísérleti módszerekkel foglalkozni, hanem egyszerűen konkrét feladatokkal, amik valóban irányítást igényelnek. Én mindig az ilyen jellegű irányítás elveit ismertetem a hallgatókkal.

Arról van szó, hogy bármilyen kísérletezés vagy statisztikai adatgyűjtés – az egészen más feladat. Ez a Tudat szintjének feladata, ahol a Tudat sűrűsége egyszerűen kisebb, és más módszereket követel. Itt az optikai törvényszerűségek is mások. Ha koncentrált lencserendszert veszünk, ott egyféle törvényszerűségek érvényesülnek az információ terjedésében; az optikailag kevésbé koncentrált lencsék esetére pedig más törvények vonatkoznak, más módszert kell alkalmazni. A mi esetünkben alkalmazott technológia sajátossága az, amire irányul, tehát hogy elsősorban a lehetséges világszintű katasztrófát előzzük meg. Ez, tulajdonképpen, a közösségben létező feladatokat tekintve, a lehető legnagyobb optikai koncentráció. Ezért kell világosan értenünk, hogy az adott esetben valós kérdések kapcsán végzett, valós tevékenységről van szó. Célszerű továbbá valamilyen módon figyelemmel is kísérni a munka folyamatát, a fizikai kontroll szintjén és az információs kontroll szintjén is. Például, az események átalakítása az információs kontroll szintjén. Vagyis, az információ alapján világos, hogy megvalósult az irányítás, és hogy az irányítás fő célja – a kedvezőtlen kimenetelű események elkerülése

a jövőben. Például, ha a fizikai események szintjén irányítanak, akkor lehetőség szerint ellenőrizni kell, hogy megvalósultak-e az adott események. Lehetőség szerint – de legjobb folyamatosan. Ha nem valósulnak meg megfelelő sebességgel, ekkor, a megfelelő időben kell megvizsgálni ennek okát. Általában, amint elsajátították a módszert, Lelkükben korábbi feladatok keletkeznek. Figyelembe kell venniük, hogy a tervszerű korábbi feladatok végrehajtásához is erőforrásokra és időre van szükségük. Ezért az irányítás frakciójának meghatározásakor legyenek figyelmesek az időtényezővel kapcsolatban, és törekedjenek átfogóbb nézőpontból tekinteni rá.

Említettem, hogy a mai foglalkozásunkat igyekszem rövidebbre fogni, lehetőleg gyorsan megismertetni önökkel az alapvető tudnivalókat. Így hát ezzel mára be is fejezem a technológiai részt. Szóltam arról is, hogy a következő csütörtökön előadást tartok, mely sok mindenben érinti a mai előadás anyagát is. Így hát, aki szeretné kényelmesebb körülmények között meghallgatni az anyagot, esetleg jegyzeteket is készítené – csütörtökön lehetőségük lesz rá. Csütörtökön tehát előadást tartok, a hossza körülbelül egy óra lesz, vagy talán valamivel kevesebb; azt követően pedig még a beadványokkal kapcsolatos felszólalás is lesz.

Ezzel kapcsolatban tehát, aki szeretne jelentkezni, megteheti Georgijnál... igen, a legjobb Georgijnál feliratkozni, s lehetőleg egy közös listára. Mai foglalkozásunkat pedig azzal fejezem be, hogy emlékeztetem önöket: a mai nappal kezdődően három napon keresztül, este tíz és tizenegy óra között, mondhatni, folytatom a mai találkozásunkat. Ha

valakinek kérdései vannak, meghagyhatja vagy elküldheti nekem, ezeket mindig figyelembe veszem. Mára tehát ennyi. Tulajdonképpen most is van időm, tehát a személyes kérdésekre akár most is válaszolhatok. Köszönöm a figyelmüket; mai foglalkozásunkat befejeztük.



**GRIGORII GRABOVOI PR KONSALTING  
TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT**

**<http://pr.grigori-grabovoi.world>**